

Presuda Suda (prvo vijeće) od 22. rujna 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Törvényszék – Mađarska) – GM/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, Alkotmányvédelmi Hivatal, Terrorrelhárítási Központ

(Predmet C-159/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička politika u području azila i imigracije – Direktiva 2011/95/EU – Standardi u pogledu uvjeta za stjecanje statusa izbjeglice ili statusa supsidijarne zaštite – Oduzimanje statusa – Direktiva 2013/32/EU – Zajednički postupci za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite – Ugrožavanje nacionalne sigurnosti – Zauzimanje stajališta specijaliziranog tijela – Pristup spisu”)

(2022/C 424/10)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: GM

Tuženici: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, Alkotmányvédelmi Hivatal, Terrorrelhárítási Központ

Izreka

1. Članak 23. stavak 1. Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite u vezi s člankom 45. stavkom 4. te direktive i u pogledu općeg načela prava Unije o pravu na dobru upravu te članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima

treba tumačiti na način da im se:

protivi nacionalni propis kojim se predviđa da, kada se odluka o odbijanju zahtjeva za međunarodnu zaštitu ili o oduzimanju takve zaštite zasniva na informacijama čije bi otkrivanje ugrozilo nacionalnu sigurnost predmetne države članice, dotična osoba ili njezin savjetnik mogu pristupiti tim informacijama tek nakon što su za to dobili dozvolu, ne priopćava im se ni bitan sadržaj razloga na kojima se takve odluke temelje te se ni u kojem slučaju ne mogu, za potrebe upravnog ili sudskog postupka, koristiti povjerljivim podacima za koje im je dodijeljen pristup.

2. Članak 4. stavke 1. i 2., članak 10., stavke 2. i 3., članak 11. stavak 2. i članak 45. stavak 3. Direktive 2013/32 u vezi s člankom 14. stavkom 4. točkom (a) i člankom 17. stavkom 1. točkom (d) Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite

treba tumačiti na način da im se:

protivi nacionalni propis na temelju kojeg je tijelo odlučivanja dužno sustavno, kada su tijela zadužena za posebne zadaće povezane s nacionalnom sigurnosti neobrazloženim mišljenjem utvrdila da neka osoba predstavlja opasnost za tu sigurnost, na temelju tog mišljenja isključivati pravo na međunarodnu zaštitu toj osobi ili oduzimati međunarodnu zaštitu koja je toj osobi ranije priznata.

3. Članak 17. stavak 1. točku (b) Direktive 2011/95

treba tumačiti na način da mu se:

ne protivi to da se podnositelja zahtjeva u skladu s tom odredbom isključi iz prava na supsidijarnu zaštitu na temelju osuđujuće kaznene presude za koju su nadležna tijela već znala kada su tom podnositelju na kraju prethodnog postupka priznala status izbjeglice koji mu je potom oduzet.

(¹) SL C 228, 14. 6. 2021.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 22. rujna 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Las Palmas de Gran Canaria – Španjolska) – Zulima/Servicios prescriptor y medios de pagos EFC SAU

(Predmet C-215/21) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Ugovor o kreditu bez roka dospijeca (revolving) – Nepoštenost ugovorne odredbe o ugovornoj kamatnoj stopi – Pravno sredstvo koje je podnio potrošač i kojim se zahtjeva utvrđenje ništavosti tog ugovora – Izvansudsko ispunjenje zahtjeva tog potrošača – Nastali troškovi koje mora snositi navedeni potrošač – Načelo djelotvornosti – Nacionalni propis koji može odvratiti tog potrošača od ostvarivanja prava koja ima na temelju Direktive 93/13/EEZ)

(2022/C 424/11)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Las Palmas de Gran Canaria

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Zulima

Tuženik: Servicios prescriptor y medios de pagos EFC SAU

Izreka

Članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim odredbama u potrošačkim ugovorima, u vezi s načelom djelotvornosti,

treba tumačiti na način da im se:

ne protivi nacionalni propis na temelju kojeg, u okviru sudskog postupka o utvrđivanju nepoštenosti odredbe ugovora koji su sklopili prodavatelj robe ili pružatelj usluga i potrošač, u slučaju izvansudskog ispunjenja njegovih zahtjeva, dotični potrošač mora snositi vlastite troškove, pod uvjetom da sud pred kojim se vodi postupak obvezno uzme u obzir eventualnu zlu vjeru dotičnog prodavatelja robe ili pružatelja usluga te mu, ako je potrebno, naloži plaćanje troškova sudskog postupka koji je taj potrošač bio prisiljen pokrenuti kako bi ostvario prava koja ima na temelju Direktive 93/13.

(¹) SL C 320, 9. 8. 2021.